

VM masters Potchefstroom, Sydafrika 2019

Reisedagen lørdag 5. oktober

Det var med store forventninger og glæde at "The Buxboms," i form af undertegnede og Jørgen tog hul på første etape af den lange tur mod Sydafrika. Begge var i vægt, med det forbehold at den lange flyvetur meget muligt ville binde noget væske og aktivitetsniveauet ville være tæt på ikke eksisterende. Særligt undertegnede var blevet formanet af kollegaer om at passe på kriminelle områder, overfald og løver, men det skulle vise sig at være andre faremomenter, der stjal billedet.

I Billund lufthavn støtte far og datter i skikkelse af Henning og Birgitte til. De var friske og i godt humør, men havde dog betænkeligheder om hvor behageligt det ville blive at være over et døgn undervejs. Undertegnede glædede sig til at kunne slappe helt af, sove, læse og se film, men far og datter fra Thorsen klanen, der ikke har samme hobbitstørrelse, frygtede de små sæder og påkøringer af madvogne under flyveturen.

Det skal siges, at Henning fik ret. De to mandlige rejsende blev flere gang påkørt af energiske stewardesser, der ville frem i verden eller bare flyet. De var så også så heldige at sidde ud til gangen, mens hobbitten sad i sikkerhed blandt de store. Til deres ros, klagede de ikke på noget tidspunkt over behandlingen og er stadig i stand til at gennemfører konkurrencen. Det kunne skyldes, at maden var ualmindelig god og udover påkøringerne, var servicen god.

Istanbul lufthavn, hvor vi mellemlandede, var næsten færdigbygget. Det er en imponerende moderne og meget flot lufthavn, der intet manglede i forhold til spisesteder og shopping. Dog skal pengepunge være tung for alt var meget dyrt. Klokken halv to kunne vi stige om bord mod Johannesburg og de timer, vi havde håbet at kunne sove igennem blev godt og grundigt ødelagt af håndværkere, der var i gang med at demonstrere deres evner med et betonbor.

Klokken halv elleve søndag var vi fremme i Johannesburg lufthavn. Vi havde fået sovet en del i flyveren, selv om det ikke var en tornerosesøvn. Efter at have fanget vores bagage blev vi modtaget af en mand med et IPF-skilt og vi glædede os allerede til at komme til vores hotel.

Det viste sig, at vi måtte vente lidt og IPF-skiltet blev afleveret til flere løftere, mens manden der modtog os gik væk og kom tilbage.

Endelig var vi ni deltagere, der fulgte efter manden ud til vores køretøj, der skulle fragte os til hotellet og hvilket syn. Det var en meget lille og spinkel model af en minibus med en åben anhænger bag på med et kraftigt plastikovertræk. Den følte endnu mindre, da vi alle havde placeret os, og vi var lidt bekymret over, at der kun var en del af alle sikkerhedsseler.

Undertegnede tvang sig til ikke at tænke videre over minibussens alder, sikkerhedsudstyr eller sidste eftersyn. Ifølge chaufføren ville køreturen tage en time og ti minutter, hvis der ikke var trafik, hvilket var langt mindre end tidligere udmelding og mindre tid i denne udvidet sardindåse. Da køretøjet endelig satte i gang var larmen overraskende høj og undertegnede vendte sig flere gange om for at se om anhængerens med vores bagage stadig hang på, hvilket den mirakuløst gjorde.

Da larmen ikke forandrede sig og både køretøj og anhænger hang sammen, kunne undertegnede kaste et blik over det Afrika, vi kørte forbi. Det var meget tørt og de enkelte bygninger, vi kørte forbi var i dårlig stand, så det var ikke Afrika fra sin bedste side. Da vi havde kørt godt over en time tilstød der flere og højere lyde. Nu er det min Jørgen, der er chaufføren i vores liv og min viden om biler er ikke stor, men dette lød absolut ikke godt. Et kort sekund bandede jeg over, at der ikke var nogle sikkersele og at køretøjet ikke var bedre polstrede, men da hastigheden aftog uden større slinger i valse og den endelig stoppede ude i rabatten, uden at vælte var jeg bare glad. Det viste sig, at et af dækkene var eksploderet og hang i laser på fælgen. Efter ca. en halv time, og med hjælp

fra en anden udvidet makrelåse og et barn, blev hjulet skiftet, og vi var atter på vejen igen med sammen rumlen. Danske biler er nu dejlige selv om de er dyre og så er de så afslappede at køre i.

Hotellet, hvor stævnet også bliver afviklet, er enkelt og til dels funktionelt. Personalet er venlige og der er adgang til opvarmningsrum samt vægt. Der er aircondition i opvarmningen og temperaturen om aftenen er ca. 22 grader. Dog undrede jeg mig over at gardinerne til vores værelse var trukket for, men efter at have set udsigten til en baggård er det helt fint. Jørgen, som når han ikke er engageret i styrkeløft, er vvs-montør havde dog nogle bemærkninger angående badeværelset. Det ene var at udsugning var helt åben og at der ikke er rigtigt varmt vand. Efter et meget kort bad er han på en mission om at få varmt vand på værelset. Det sætter undertegnede pris på.

Efter at have pakket ud gik vi en tur i kvarteret. Der er små supermarkeder, der har åbent selv om det er søndag og enkelte butikker. Det er meget afrikansk (selvfølgelig men I ved hvad jeg mener) og der er flere frisører, der tilbyder fletninger i mange varianter samt spændende klipninger. Måske man skulle prøve at få sat håret lidt anderledes selv om man er en blegfis? Jeg kunne sende Jørgen afsted først? Der er ingen tvivl om, at det er et lidt fattigt og hårdt kvarter, og det er nok ikke godt at gå for meget ud sent om aftenen, hvilket vi ikke har tænkt os. Men på den anden side er der mange smil og rolige afrikaner blandt de lidt skæve typer. Undertegnede er på ingen måde utryk ved at være her og tager det som en stor oplevelse.

Jeg har allerede mødt flere løftere, der glæder sig til at komme i gang. Det skal nok blive et fedt VM masters.

Efter en let træning i opvarmningsområdet er Jørgen taget til teknisk møde og undertegnede er sat til at skrive beretning under denne tur. Senere er der plads til lidt aftensmad ifølge vægten, men desværre ingen dessert.

Dagen er omme og jeg vil nyde min første nat på det afrikanske kontinent. Men vender tilbage i morgen med flere iagttagelser og betragtninger.

Mandag d. 7.10.2019

Dagen, hvor styrkeløfterne kom i gang med at løfte, startede med en god morgenmad. Kaffen var stærk og varm, der var croissanter, røræg, bacon, juice og flere varme retter, som jeg vil glæde mig til at nyde efter indvejnningen. Vores mand i plus, Henning, havde dog lidt mere plads og jeg kunne kun se misundeligt til. Da der var nogle timer til åbningsceremonien og til Henning skulle dømme valgte vi at gå en tur i byen. Da det nu er en almindelig mandag, var der mere liv i byen og vi så flere biler, der var tæt på at være ældre end os. Her bliver meget repareret og genbrugt, hvor vi i Danmark ville have sendt det på lossepladsen.

Vi var i flere supermarkeder, og det er helt normalt at købe fem og ti kilo sukker, is og mel i det daglige indkøb. Chips og fastfood er ligesom andre steder utroligt populært. Det er et hyggeligt kvarter vi bor i og der er masse af liv og gode slogan.

Åbningsceremonien gik uden problem og jeg fik opgaven som skiltholder, hvilket jeg klarede uden komplikationer. Der er efterhånden kommet flere løftere til, og der er flere jeg med glæde genser. Styrkeløft er som en stor familie og det er nemt at komme i snak med andre. Et par englændere tilbød at give en hånd med, hvis Jørgen skulle have brugt mere hjælp end hans medbragte hobbit. Der er hjælpsomhed og god stemning.

Jørgen og undertegnede heppede på de første grupper i aktion inklusiv Henning som dommer. Der var intet at klage over. Spotterne var rolige, opmærksomme og havde et godt tempo, og både opvarmningsområdet og stævneplateauet fungerede rigtigt fint. Dog er der ingen opruller, men heldigvis har Jørgen taget en med fra Danmark. Det er en tung og akavet satan, der vil rive hul i alt, hvis den ikke er forsvarligt pakket ind, men den er alligevel rigtig god at have med.

Det har været en rolig og afslappende dag med god mad og selskab i form af Henning og Birgitte. Det er en mindre swimmingpool, men da ingen af os er badedyr lod vi de andre hoppe i.

Mange sportslige hilsner

Eva